

«لاتتوری» سطحی است شکاری و ضداجتماعی است

■ **جبار آذین، منتقد و مدرس سینما**

«لاتتوری» اتوری سطحی، شعاری، بی‌جاذبه و ضد اجتماعی است و نمی‌تواند مخاطبان را به سالن‌های سینما بکشاند و متأسفانه در فیلم جدید در میشیان مهتمس و مقصر تمام نابسمانی‌ها و کجروی‌ها جامعه‌قلمداد شده است. «لاتتوری» ساخته سینمایی جدید رضا درمیشیان در مقام نویسنده، تهیه‌کننده و کارگردان از لحاظ اندیشه و ساختار ادامه‌دو

فیلم پیشین او و در واقع یک فیلم ضداجتماعی است، چراکه در فیلم در میشیان مهتمس و مقصر تمام نابسمانی‌ها و کجروی‌های جامعه‌قلمداد شده است؛ در این فیلم به ظاهر عاشقانه اجتماعی که بر اساس رخداد تلخ اسید پاشی و موضوع شرعی و اجتماعی قصاص نوشته و به تصویر درآمده جمعی از بازیگران شناخته شده ایفای نقش کرده‌اند. «لاتتوری» به دستمایه قرار دادن واقعه اسیدپاشی در قالب داستانی عاشقانه بیش از آنکه تصویرگر و تحلیلگر این رویداد و راینگر عشق و ناکامی عاشقانه باشد، نمایش‌دهنده رنج و اتفاق تلخ اسیدپاشی

در وطن و متن زندگی بی‌قاعده اجتماعی و عشق‌های نافرجام و غیرهمسو و افسارگسیخته و قبیحه تحمل نکردن صدای مخالف همراه با نگاه سطحی به مسئله قصاص است.

«لاتتوری» سسومین فیلم در میشیان است و او با طرح بخشی از مسائل مرتبط با معضلات شمری از نسل جوان از طریق پر رنگ کردن گناه اجتماع در کجروی جوانان و سطحی‌نگری به مقوله قصاص و بخشش، کوشیده به جای ارائه نگاه جامع‌گرایانه و انسان‌شناسانه که فراتر از دانش اندک اوست، به ایران امروز بپردازد. وی در این راه ناکام و ناتوان مانده است و فیلم «لاتتوری» در جای جای خود سرشار از کنایه‌های سیاسی و اجتماعی است و این اشاره‌ها آنقدر رو، سطحی و شعاری‌اند که به جای جاذبه، دافعه ایجاد کرده‌اند.

موضوع فیلم چنانچه غیرمغرضانه ساخته می‌شود، می‌توانست یک‌دram اجتماعی تأثیرگذار باشدولی به دلیل بازی‌های کودکنانه و نق‌زدن‌های سیاسی در میشیان و نمدان‌گرایی خام‌دستانه او از آدم‌ها و حرف‌ها و مضامین فیلم «لاتتوری» را به یک اثر آشفته، اعرافی‌آمیز و درشت‌گوی غیرسینمایی تبدیل کرده است.

تولیت آستان مقدس حضرت معصومه (س)؛

جشنواره امام رضا(ع)

می‌تواند پرده از روی دروغ بزرگ تکفیری‌ها بردارد

آیت‌الله سعیدی گفت: بدون شک برگزاری جشنواره اِمام رضا(ع) تأثیر فراوانی در فضاسازی معنوی در سطح جامعه به‌خصوص در جذب و همراهی گروه‌های مختلف به‌مساف راه اهل بیت(ع) دارد. آیت‌الله سیدمحمد سعیدی، تولیت آستان مقدس حضرت معصومه(س) درباره تأثیر برگزاری جشنواره بین‌المللی امام رضا(ع) در فضاسازی معنوی و ترویج آموزه‌های رضوی در جامعه اظهار کرد: با توجه به تعریف جشنواره که معمولاً بر برنامه‌ای فرهنگی، هنری و علمی اطلاق و برای بزرگداشت و معرفی یک شخصیت یا یک رویداد بر گزار می‌شود باید گفت بدون‌شک برگزاری جشنواره امام رضا(ع) تأثیر فراوانی در فضاسازی معنوی در سطح جامعه به‌خصوص در جذب و همراهی گروه‌های مختلف به‌معارف اهل بیت(ع) دارد.

وی با اشاره به حدیسی از امام رضا(ع) که در جلد دوم از بحارالانوار نقل شده است، گفت: ایشان می‌فرمایند: «حِجْمُ اللَّهِ عَبْدًا أَحْيَا أَمْزَنًا؛ خدا رحمت کند کسی که امر ما را احیا کند.» راوی از امام(ع) پرسید: قلقت له کیف یحیی امرکم؛ چگونه امر شما زنده نگاه داشته می‌شود؟ حضرت رضا(ع) فرمودند: «یتعلمُ علومنا و یتَلَّمُها الناسُ؛ معارف و علوم ما را فرا بگیرند و به مردم آموزش دهند.» آنگاه امام(ع) ادامه دادند: «فَلَمَّا التَّاسِبُ لَوْ عَلِمُوا مُحَاسِبِينَ کَادَمِنَا لِأَتْبَعُونَا؛ مردم اگر به زیبایی‌های کلام ما پی‌برند حتماً از ما پیروی می‌کنند.»

تولیت آستان مقدس حضرت معصومه(س) درباره نقش‌نخبگان در ورود آموزه‌های رضوی به سبک زندگی مردم بیان کرد: نقش نخبگان در این باره نقشی اصلی است چراکه آنها به دلیل موقعیت و جایگاه خاصشان، سرمشق والگوی دیگران هستند. بنابراین، مردمی که اهل‌بیت(ع) را ندیده و از کلام و معارف ایشان بی‌اطلاعند چشم و گوششان متوجه نخبگانی است که پرچمدار و پیشتاز در عمل به معارف ائمه(ع) هستند.

وی با اشاره به تأثیر برگزاری جشنواره‌هایی همچون جشنواره بین‌المللی امام رضا(ع) بر معنویت و تقویت روحی مردم و تأثیر فرهنگی، تکفیری‌ارانه می‌کنند، تأکید کرد: اگر الزامات مذکور رعایت نشود این‌تأثیر را خواهد داشت چراکه دشمنان قسم خورده اسلام تلاش می‌کنند شیعیان و پیروان اهل بیت(ع) را یک جریان اقلیت تندرو، منزوی و ناسازگار در جهان معرفی کنند و خلق گروه‌های تروریستی و تکفیری از شگردهای آنان است و از جمله راه‌هایی که می‌تواند پرده از روی این دروغ و تهمت بزرگ بردارد، برگزاری صحیح این جشنواره‌ها با محتوا و برنامه‌ای غنی و گویاست.

■ **معصومه طاهری**

یکی از عوامل موفقیت در عرصه سینما اکران خوب است، البته عوامل مهم دیگری هم لازم است. از جمله گزینش فیلمنامه و فیلمسازها به خصوص اینکه با بودجه بیت‌المال، آثار سینمایی ساخته می‌شود.

فیلمسازی از امتحان‌ش‌را پس داده و آثار مشکل‌دار یا شبه‌انگیزی در کارنامه کاری خود دارد به گونه‌ای که به نظام و کشور ضربه می‌زند حداقل نباید از پاراتنه‌های دولتی بهره‌مند شود. اگر می‌تواند خودش بودجه خودش را تأمین کند، چه اینکه این کار با آزادی بیان نیز مغایرت ندارد اما نه اینکه کسی چندین بار فیلم‌های خود را ساخته که حتی فیلم‌هایش توقیف شده و باز هم به آن بودجه کلان برای تولید فیلم بدهند. بی‌شک بی توجهی در ابتدای کار که توقیف را در اکران سبب می‌شود برابر است با حیف و میل کردن تعدمی بیت‌العمل و وقت و سرمایه ملی.

عوامل یک فیلم اعم از بازیگر و غیره همین‌هاست که سینمای ایران را روز به روز قوی‌تر و عقب‌تر می‌برد؛ چراکه بودجه آنجایی که باید خرج نمی‌شود.

اما یکی از عوامل پیشرفت سینما سالن‌های اکران فیلم است. چه آنکه در پیشرفت یا پسرفت فیلم‌ها کم‌بی‌اثر نیست. سالن‌های زیادی هستند که باعث فروش بالا یا پایین فیلم شده‌اند. برای مثال ممکن است فیلمی با ۴۴ سالن سینما در مقابل فیلمی با صد و چند سالن پس از سال‌ها فروش فوق‌العاده به فروش پایین برسد.

در همین حال فیلم‌هایی‌نه چندان معروف

فرهنگ‌و هنر

سرویس فرهنگی ۸۸۴۹۸۴۶۴

سینمای کشور با افزایش سالن‌های نمایش قدرت می‌گیرد

و کم محتوا که سالن‌های بیشتری داشته‌اند خواه‌ناخواه با فروش بالاتری هم مواجه شده‌اند. بحث ساخت سالن‌های سینما یکی از بحث‌های قدیمی است که متأسفانه با وجود صحبت زیاد پراخته به آن در عمل صفر است.

تنها در شهر اصفهان که جشنواره فیلم کودک و نوجوان با هزینه‌های سرسام‌آور اجرا می‌شود، در چند سال گذشته چند سالن سینمایی بسته یا مخروبه شدند و جمعیت بالای این شهر با چند سالن قدیمی نه چندان به روز باید فیلم ببینند. این وضعیت نه فقط در اصفهان، بلکه در سرتاسر کشور تقریباً وجود دارد در حالی که تعداد سالن‌های سینما قدرت سینمایی کشور است. برای فیلم سال‌هاست از نبود سالن سینما در بسیاری از شهرها و شهرستان‌ها بر از نراحتی

این زی‌با نیست در شهری سالن سینما نپاشند یا کم و نامناسب باشد اما ادارات و سازمان‌های آن شهر سالن‌های اجتماعات و تجهیزات به روز داشته باشند که اغلب خاک می‌خورد؟! بهتر نیست

در خیرها آمده بود همزمان با افزایش درآمد سینمای چین در سال ۲۰۱۵ و ادامه آن در سال ۲۰۱۶. تعداد سالن‌های نمایش این کشور بر جمعیت نیز با سرعتی باورنکردنی در حال افزایش است، به‌طوری که در سال ۲۰۱۵ با مجموع ۸۰۳۵ سالن سینما و به‌طور متوسط روزانه ۲۲ سالن در چین افتتاح

می‌کنیم و بسیاری از سالن‌های سینمایی موجود در حال خراب شدن هستند و همه اینها نشان از سوءمدیریت هستند. در همین راستا کم دیده نمی‌شود در هر شهری مسئولان برای اجتماعات سازمانی و ارگانی خود سالن‌های بزرگ اجتماعات دارند؛ سالن‌هایی که هر اداره برای نگهداری آن نیز مجبور به صرف هزینه بالایی است که شاید ماهی یک بار بیشتر مورد استفاده نیستند اما با وجود هزینه‌های بالا به‌خاطر نیاز سازمانی ساخته می‌شوند.

جالب اینجاست که سالن‌ها عمدتاً دور از دسترس مردم عادی و در مکان‌های اداری ساخته می‌شوند که اگر برنامه‌هایی برای عموم مردم مثل همایش یا جشن‌های ملی یا سخنرانی‌های آموزشی و فرهنگی ترتیب داده شود دادن آدرس و پیدا کردن محل مورد نظر خودش یک مشکل مضاعف است و چون این سازمان‌ها اغلب برای اجتماعات سازمانی و اداری است پارکینگ هم مشکل دیگری است به شکلی که اگر شما یک ان‌جی‌او فعال باشید و برای کار یا فعالیتی نیاز به سالن داشته باشید با وجود فراوانی سالن‌ها به واسطه چنین مشکلاتی قادر به استفاده سالن‌ها نیستید.

بحث اینجاست که چرا این سالن‌ها به صورت عقلانی و منطقی‌تر در محل‌های مناسب با امکانات عمومی‌تر ساخته نمی‌شوند؟ در تمام دنیا سالن‌های چندمنظوره ساخته می‌شود تا برای موضوعات مختلف استفاده کنند از جمله پخش فیلم یا اجرای کنسرت و نمایش تئاتر و…

آیا وقت آن نرسیده است که مسئولان به خصوص در شهرهای غیر از پایتخت با کارگیری مهندسان مجرب در ساخت سالن‌های اجتماعات وارد شوند به شکلی که منطقی و معقول بتوان از هزینه‌های صرف شده استفاده بهینه کرد تا حداقل فضاهای مناسبی برای اکران فیلم‌ها وجود داشته باشد؟

این زی‌با نیست در شهری سالن سینما نباشد یا کم و نامناسب باشد اما ادارات و سازمان‌های آن شهر سالن‌های اجتماعات با امکانات و تجهیزات به روز داشته باشند که اغلب خاک می‌خورد؟! بهتر نیست در ساعات خارج از وقت اداری و در زمان‌های مشخص شده از این سالن‌ها برای اکران فیلم استفاده کرد؟ البته همه اینها نیاز به دلسوزی و دغدغه فرهنگی و تخصص و آگاهی دارد همچنین تعامل و هماهنگی بین دستگاه‌های مختلف لازم است تا با هم در ارتقای فرهنگی جامعه تأثیرگذار باشند.

اعطای در چه یک هنری به ۳ نویسنده مطرح کشور

مراسم اهدای در چه یک هنری به چند تن از نویسندگان با حضور سعید عباس صالحی معاون امور فرهنگی و جمعی از نویسندگان روز سه‌شنبه در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد.

در این جلسه نشان یک هنری به‌مرتضی سرهنگی، بلقیس سلیمانی و علیرضا کمره‌ای اهدا شد و از تلاش‌های آنها تقدیر به عمل آمد. صالحی با اشاره به مکانیسم فعالیت شورای ارزشیابی هنرمندان گفت: عمده کسانی که در سالیان گذشته به‌اخذ درجات هنری نائل شده‌اند، کسانی بوده‌اند که خود متقاضی دریافت درجات هنری بودند. اما در دوره جدید، روش دومی نیز مورد نظر جدی بوده است تا مصوبات شورا نمایه جامع‌تری از شاخصان جامعه هنری- ادبی کشور باشد. وی افزود: در این مسیر که بر ضوابط و آیین‌نامه‌های مصوب منطبق است، افراد برجسته هنری- ادبی‌شناسی شده‌اند و پس از گردآوری سابقه فعالیت ادبی- هنری و بررسی‌های لازم، شورای ارزشیابی در مورد آنها به بحث و بررسی می‌پردازد و در صورت تمایل آنها به تطبیق درجات هنری متناسب اقدام می‌کند. صالحی در پایان اظهار امیدواری کرد که با استفاده از آیین‌نامه مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی و نیز ظرفیت‌های هم‌افزایانه سازمان‌ها و نهادها، کار بردها و آثار مرتب‌تر بر مدار ک در چه یک هنری کشور افزایش یابد.

سیدمحمدجتبی حسینی دبیر شورای نظارت و ارزیابی هنرمندان نیز در این جلسه با اشاره به فلسفه اعطای در چه هنری به هنرمندان کشور گفت: بین نظام اداری و نظام دانشگاهی ما شکافی وجود داشت و به منظور پُر کردن این شکاف و شناسایی هنرمندان در سیستم اداری، کمیته ارزیابی هنرمندان تشکیل شد تا سیستم اداری ما توانایی شناسایی هنرمندان ما را داشته باشد.

بر اساس این گزارش، در ادامه این جلسه پیشنهادهایی با موضوع تکريم، ارائه تمهيلات راهقی، ایجاد فرصت‌های مطالعاتی برای هنرمندان در خارج از کشور، تعامل با دانشگاه‌ها و… برای هنرمندان دارای در چه یک هنری ارائه شد. در این جلسه جواد محقق، مرتضی سرهنگی، علیرضا کمرساری، بلقیس سلیمانی، احمد دهقان، مهرداد دانش مهدی قزلی و سیدمحمد طباطبایی حسینی حضور داشتند. همچنین در چه یک هنری برای معتمد حسین مهدوی (مستاصل) به م. م. مویذ، مفتون اجمنی و مجید قیصری صادر شده است که به دلیل عدم حضور در جلسه، این در چه هنری برای آنها رسال خواهد شد.

۱۱۰ قسمتی‌شدن

«معمای شاه» صحت ندارد

علی لدنی گفت: مجموعه «معمای شاه» در ۶۰ تا ۷۰ قسمت ساخته می‌شود و اضافه شدن قسمت‌های آن به ۱۱۰ قسمت را تکذیب می‌کند.

علی لدنی، تهیه‌کننده سینما و تلویزیون در گفت‌وگویی اظهار داشت: بیشتر شدن قسمت‌های سریال «معمای شاه» را که گفته می‌شد به ۱۱۰ قسمت افزایش یافته شدیداً تکذیب می‌کنم و این مسئله کاملاً اشتباه است.

لدنی خاطر نشان کرد: ۹۵ درصد از تصویربرداری این مجموعه تلویزیونی انجام شده و ما به‌مرور با وسواس و دقت فراوانی کار خود را ادامه می‌دهیم. تا دو ماه دیگر تصویربرداری ادامه خواهد داشت و قصد ما بر این است که این سریال را در ۶۰ تا ۷۰قسمت به پایان برسانیم.

تهیه‌کننده مجموعه «گذر از رنج‌ها» افزود: این روزها چند مصوربرداری در قم به‌سر می‌برد و صحنه‌های فیضیه قم و خانه امام خمینی (ره) را تصویربرداری می‌کند. از لحاظ روایی این روزها مشغول تصویربرداری بخش دستگیری امام خمینی (ره) توسط رژیم پهلوی هستیم.

این تهیه‌کننده در ادامه اظهار داشت: تصویربرداری با همسان بازیگرانی که از قبل معرفی شده‌اند ادامه دارد و بازیگر جدید دیگری به جمع بازیگران اضافه خواهد شد. «معمای شاه» در حال حاضر جمعه شب‌ها از شبکه یک سیما پخش می‌شود و این مجموعه در خصوص جریانات سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی در دوره پادشاهی محمدرضا پهلوی است.

گفتنی است علی لدنی پیش از این ساخت مجموعه‌های تلویزیونی و فیلم‌های سینمایی متعددی از جمله فیلم‌های سینمایی «بشارت به یک شهروند هزاره سوم»، «برف روی شیروانی داغ» و «بالاتر از آسمان» و مجموعه‌های تلویزیونی «نوشدارو»، «از یاد رفته» و «سال‌های مشروطه» را در کارنامه خود به عنوان تهیه‌کننده دارد.